

άμετρος

άμετρος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. ἄμετρος], που είναι πολύ έντονος, ανυπολόγιστος: «αυτός ο άνθρωπος έχει άμετρη κακία || ένιωσα άμετρη θλίψη για το χωρισμό σου»·

- Αύγουστος άβροχος, μούστος άμετρος, βλ. λ. [άβροχος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας